

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Любомирченка Радомира Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу третього частини третьої статті 331, частини третьої статті 383 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
7 липня 2020 року
№ 138-1(II)/2020

Справа № 3-122/2020(262/20)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мойсика Володимира Романовича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Юровської Галини Валентинівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Любомирченка Радомира Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу третього частини третьої статті 331, частини третьої статті 383 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернувся Любомирченко Р.О. із клопотанням перевірити на відповідність частинам першій, другій статті 8, частині другій статті 29, частинам першій, п'ятій статті 124, частині четвертій статті 129 Конституції України (конституційність) положення абзацу третього частини третьої статті 331, частини третьої статті 383 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з положенням абзацу третього частини третьої статті 331 Кодексу під час здійснення судового провадження судом присяжних питання, передбачене цією частиною, вирішує головуючий.

Відповідно до положення частини третьої статті 383 Кодексу усі питання, пов'язані з судовим розглядом, крім питання, передбаченого частиною третьою статті 331 Кодексу, судді і присяжні вирішують спільно.

Із матеріалів справи вбачається, що Любомирченко Р.О. є обвинуваченим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого пунктом 6 частини другої статті 115 Кримінального кодексу України.

Обвинувальний акт щодо нього перебуває у провадженні Білгород-Дністровського міськрайонного суду Одеської області.

Білгород-Дністровський міськрайонний суд Одеської області за клопотанням прокурора щодо продовження запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою стосовно обвинуваченого Любомирченка Р.О. ухвалою від 23 липня 2019 року продовжив строк дії такого запобіжного заходу до 20 вересня 2019 року.

Вважаючи, що питання про продовження дії запобіжного заходу було вирішено незаконним складом суду, Любомирченко Р.О. звернувся з апеляційною скаргою до Одеського апеляційного суду, який ухвалою від 29 жовтня 2019 року ухвалу Білгород-Дністровського міськрайонного суду Одеської області від 23 липня 2019 року залишив без змін.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що внаслідок застосування Одеським апеляційним судом положень абзацу третього частини третьої статті 331, частини третьої статті 383 Кодексу порушено окремі принципи здійснення правосуддя, а також обмежено права на справедливий суд та свободу.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Любомирченко Р.О., стверджуючи про неконституційність положень абзацу третього частини третьої статті 331, частини третьої статті 383 Кодексу, висловлює незгоду із судовим рішенням у його справі та законодавчим порядком вирішення під час розгляду справи судом присяжних одноособово головуючим питання про обрання, скасування або зміну запобіжного заходу в суді, однак така незгода не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

2.2. Відповідно до статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (пункт 2 частини першої).

Остаточним судовим рішенням у своїй справі автор клопотання вважає ухвалу Одеського апеляційного суду від 29 жовтня 2019 року. Конституційна скарга надійшла до Конституційного Суду України 23 червня 2020 року (відправлена 17 червня 2020 року), а отже, строк її подання пропущено.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України зазначає, що Любомирченко Р.О. не дотримав вимог пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, оскільки конституційна скарга подана з порушенням встановленого цим законом строку.

Отже, наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Любомирченка Радомира Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу третього частини третьої статті 331, частини третьої статті 383 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62

Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**